DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXV. ZATURDAG den 11den FEBRUARY 1837. N. 6.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 January 1837.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden, aan de natenoemene slaven, te weten:

Aan Anna Martha, toebehoord hebbende aan Jochem Paesch, te Aruba.

„ Francisco door de wandeling Frans genaamd, aangekomen hebbende Benjamin Suares.

„ Anna Poulina & Anna Geertruida, toebehoord hebbende aan Domingo Kittel Marchena te Bonaire.—en

„ Hermina, in eigendom aangekomen hebbende den boedel en de nalatenschap van Anna Elisabeth Kolff.

En dat de genoemde slaven voortaan zullen heeten:

Anna Martha Pasken.
Frans Homez.
Anna Poulina Horn.
Anna Geertruida Horn.
Hermina Leeuwendal.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De Mais vlinder

behoort tot de nacht kapellen, die van de dag kapellen onder ander daardoor onderscheiden zyn, dat zy liggende vlerken hebben, terwyl die der dag kapellen staande zyn. Hy is graauw van kleur en omstreeks twee Ned. duim lang. Het is een dier uiltjes, welke 'savonds in huis komen vliegen en het licht opzoeken; daar zyne oogen phosforisch lichten en het mannetje het wyfje aan dit licht herkent, zoo is misschien het licht om die reden voor haar een aanloksel.

Dit uiltje moet dan 'snachts over de mais vliegen en hare eijeren neerleggen, het zy op het laatste schedeblad, het zy in de aar of wel op beide te gelyk: want de kapellen liggen hare eijeren op de plaats waar de rups haar voedsel zal vinden, en hechten dezelve door eene kleverige stof aan de plant vast; het zyn kleine graauwe nestjes die het vlindertje met zyn dons heeft bedekt. Deze eijertjes hebben het voorkomen van zeer kleine pareltjes. De eijertjes der kapellen blyven gewonelyk een paar weken eer de rups er uitkomt; doch hoe lang dit plaats heeft omtrent de eijeren van dit vlindertje, zulks hebben wy nog niet waargenomen.

De rupsen blyven volgens getuigenis van eenige planters vier weken leven; namelyk de tyd van haar aanwezen duurt zoo lang. Volgens onze waarnemingen zyn de rupsen dit jaar wel vier volle weken op de mais geweest.

Binnen de eerste veertien dagen waren er reeds volwassene rupsen op de mais, terwyl er nog kleine en ook zeer kleine te vinden waren; en tot de laatste dezer vier weken toe, dat is de verledene week, waren er nog rupsen van onderscheidene grootte op de mais te zien. Ook waren er ongeveer veertien dagen na hare verschyning reeds eenige dooden te bespeuren, zoo dat men zich toen begon te vleijen, dat de rupsen verdwenen.

Deze omstandigheden doen ons besluiten, dat de eijertjes allenskens uitgebroeid worden, en dat de leeftyd van de rupsen niet veel meer dan veertien dagen duurt, wanneer zy uitsterven of zich verpoppen.

Het schynt dat de meeste rupsen zich onder de aarde verpoppen, want plaatst men een tapoesje met rupsen in een glas met aarde, dan ziet men dat zy, na een paar malen de huid afgestroopt te hebben, zich onder de aarde verpoppen. Sluit men haar in een doosje op, dan spint zy zich in, bedekt zich met eenig door hare kaken vermalen hout van het doosje, en verpopt zich vervolgens.

Dezelfde poppen vindt men in de aar der groote mais, enz.; een bewys dat het geene volstrekte behoefte voor haar is, zich in de aarde te begeven, maar dat zy slechts bedekking behoeft.

De kapellen hebben gewonelyk een kort leven. In een doosje opgesloten blyft zy slechts drie á vier etmalen leven; misschien in de vrye natuur langer. Misschien duurt hare gansche gedaante verwisseling slechts twee maanden; namelyk: zy is twee weken ei, twee á drie weken rups en twee weken chrisalis, als wanneer zy kapel wordt, haar geslacht voortteelt en sterft, zoo dat er in dit geval zes á zeven geslachten in een jaar elkander opvolgen.

In den droogen tyd zal dit vlindertje slechts zyn geslacht staande houden, even als de andere insekten; doch wegens zyne vruchtbaarheid (sommige kapellen leggen 3 á 400 eijertjes te gelyk), breidt hy zich spoedig uit, wanneer er voedsel voor zyne maskers voorhanden is. Waarschynelyk zyn er ook twee geslachten van dezen vlinder voorhanden gedurende het regensaisoen. De rups van het eerste geslacht leeft op de eerste ontlokene bladeren. De rankvruchten worden insgelyks door haar aangevreten niet alleen de bladeren, maar ook de schil der vruchten, en het tweede vermenigvuldigde geslacht aast op de mais.

De natuur heeft de insekten daargesteld om eene zekere hoeveelheid plantenvoedsel te verteren, doch heeft ook perk gezet aan eene te sterke vernieling. In Guinea het moederland der kleine mais, zullen er ook rupsen zyn, doch misschien zyn de vogelsoorten, die op insekten azen, daar talryk; ook zal daar de mais spoediger tot rypheid komen, zoo dat de rupsen, wier ingewanden slechts week voedsel kunnen verteren, spoedig dezelve zullen moeten verlaten. In 1828 waren hier insgelyks rupsen op de mais, doch wyl het toenmaals in January 1829 regende, werd het graan spoediger ryp dan thans het geval is, en zy veroorzaakten minder schade.

De vogels, die op de mais rupsen azen, zyn de tropiaal en de tjoetjoebie.

Op de vaste kust kan dit koren soort niet geplant worden wegens de groote hoeveelheid graan etende vogels.

Een inboorling dier kust verhaalde ons, dat hy eenmaal deze kleine mais op zyn landgoed naby Caracas had geplant. De plant groeide welig op; de halmen hadden de dikte van het suikkerriet; aren van eene buitengemeene grootte; doch by het rypen derzelve werd alles door de vogels verteerd. Men plant dit koren alleen maar tot voeder voor het vee.

Misschien ware hier wel eenig middel tegen de rupsen; het zy door de poppen of wel de eijeren op het laatste schedeblad te vernielen. Uit een paar prysvragen van landbouwkundige genootschappen, die wy hier laten volgen, ziet men, dat men in Europa de hoop niet opgeeft om de insekten op de planten te beperken.

Het vriesche genootschap van proefondervindelyken landbouw, deed een jaar geleden, het volgende voorstel:

Daar door eene soort van *Rups of Insect* het *Koolzaad* alhier zoo ontzettend, op sommige landen de laatste jaren geleden heeft, een ieder, uit te noodigen, om na te sporen, *hoe en waardoor deze rups ontstaat en of men zulks ook zou kunnen voorkomen,* het zy, by de uitzaaijinge van het zaad, het zy door de eene of andere plant tusschen het koolzaad in te planten, gelyk men door dit laatste onderscheidene soorten van kool meent van de *Rups* te kunnen bevryden. Het Genootschap belooft zyne Medaille aan dengenen, welke in den loop van dit of het volgend jaar, waarnemingen en berigten van eenig aanbelang aan Bestuurders zullen inzenden.

De Nederlandsche maatschappy ter bevordering van nyverheid deed onlangs deze vraag:

Daar byna jaarlyks in sommige streken van ons vaderland de bloesem van den appelboom door de zwarte vlieg wordt vernield, zoo belooft de maatschappy eene premie van een gouden medaille aan dengene, die zal opgeven welke de beste door de ondervinding aangeprezene middelen zyn om dit kwaad voortekomen of te beperken.

Eene maatschappy in Frankryk aan den landbouw gewyd, plaatste onlangs in het *Journal des Connaissances utiles et practiques*, de volgende prys uitloving:

Eene gouden medaille, ter waarde van 500 francs, zal worden toegewezen aan hem, die de beste middelen zal opgeven ter uitroeijing van een insect, dat vele schaden toebrengt aan de citroenboomen, (*), ja, door jaarlyks in aantal toe te nemen, den bouw der oranjeappelen met eenen geheelen ondergang bedreigt.

Een paar jaren geleden werden de oranjeboomen te Curaçao ook door een insekt aangetast, dat hier den naam van piespies draagt.

(*) De schryver noemt het insekt morphée.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 February 1837.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftienCents moet 10 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 10 February 1837.

ALZOO HERMAN VAN DER MEULEN, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie*, voor de na te noemene, hem in eigendom aankomende slaven, als:

Maria Olaria met haar kind Maria Beatris.
Cathalina.
Valentyn.
Johannis Martis.
Martien.
Tony Damasje.
Juan Bastiaan, door de wandeling Pierre.
Françina.
Manuel.
Carolus.
Johannes van Francisca.
Gracia en hare dochter Cicilia.
Pedro Paula.
Frederik.
Christopher &
Thomas.

zoo is het dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber a. i. dezes en onderhoorige eilanden, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood ten behoeve van het Militaire Garnizoen, eenige vaten het zy *Tarwe* of *Rogge meel*, als mede de hoeveelheid van min of meer *acht honderd ponden kleine màis meel zeer fyn gemalen* 'sweeks, by benoodigdheid vóór elke distributie dag te leveren, zoo zal de ondergeteekende Administrateur der Financien onder nadere goedkeuring van den Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie, aan den minst inschryvende de gezegde leverancien verleenen; die daartoe genegen zyn, kunnen zich met geslotene billetten vervoegen ten kantore van den Administrateur der Financien voormeld tot op aanstaanden Maandag den 13 dezer tot des voormiddags te elf ure.

Curaçao den 10 February 1837.
J. PH. BOSCH.

TE KOOP.

EEN STUK GRONDS gelegen in de Oost divisie, met privilegie van Schapen koraal. Te bevragen by

F. H. BEELDSNYDER.

Den 8 February 1837.

TE KOOP

BY

August Muller.

Medoc Wyn in kisten van 44 Flesschen.
Rhyn Wyn Dorff Johannesbergen van 1833, in kisten van 24 Flesschen.
Hollandsche Vilte Hoeden.
Alle soorten van papier en schryfbehoeften.
Laken enz.

OVERLEDEN op verleden Maandag den 6 dezer, Mevrouw Deweduwe LOURENS GERRIT PLETSZ, in den ouderdom van 63 Jaren.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
FEBRUARY 1837.

N. M. Zondag den 5 te 5 u. 32 m. 'smorgens.
E. K. Zondag den 12 te 5 u. 2 m. 'smorgens.
V. M. Maandag den 20 te 9 u. 47 m. 'smorgens.
L. K. Dingsdag den 28 te 0 u. 55 m. 'snachts.

Vertrokken verleden Zondag den 5 dezer, Z. M. Brik de WINDHOND, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant KIST.

Gisteren met de aankomst van het Nederlandsche Kofschip JOANNA JACOBA, kapitein D. J. BART, van Amsterdam, laatst van La Guayra, hebben wy Nederlandsche Couranten ontvangen tot de dagteekening van 5 November 1836.

Aanmatigingen van Groot-Brittannien.

Onder alle de ongerymde, onbillyke en buitensporige vorderingen, welke zich eenige mogendheid immer, in het toomeloos besef van hare physieke overmagt, heeft veroorloofd, zal wel de eisch, thans door Groot-Brittannien aan onze Regering gerigt, met betrekking tot het stelsel van inkomende regten op Java, eene eerste plaats bekleeden. Sedert lang heeft het Kabinet van Londen in zyne staatkundige betrekkingen getoond, voor geene schennis van het volkenregt terug te deinzen, zoo vaak het de belangen van zynen koophandel of van zyne staatkunde daardoor wist te bevorderen. De voorbeelden van Britsche onregtvaardigheid klimmen op tot de eerste tyden van het bestaan van Nederland, als een onafhankelyk volk, en dalen neder tot onze dagen. En nogtans, hoezeer het tot eene gewoonte geworden is, Engeland de regten van andere, vooral minder magtige staten, te zien vertrappen, zyn de aanmatigingen van het tegenwoordige Engelsche bewind ongehoord en nieuw, zelfs in de jaarboeken der Engelsche diplomatie.

Op den 17den Maart 1824 werd tusschen den Koning der Nederlanden en den Koning van Groot-Brittannien een traktaat gesloten, waarby het territoriaal bezit der beide mogendheden in Oost-Indië definitivelyk werd geregeld. Daarby werd tevens het oude koloniale stelsel afgeschaft, en werden, in stede van de vroegere afsluiting, de wederzydsche bezittingen voor de *onderdanen* en *schepen* der beide natiën op voordeelige voorwaarden toegankelyk gesteld, zonder dat echter van den *invoer van de voortbrengselen van het eene Ryk in de bezittingen van het ander* eenig gewag hoegenaamd is gemaakt. In het geheele traktaat wordt nergens van *goederen* gesproken. En uit dit traktaat wil Groot-Brittannien thans, na een tydsverloop van twaalf jaren, plotseling het vroeger nooit beweerde regt afleiden, om zyne fabrikaten in onze Koloniën in te voeren, en aan de Nederlandsche Regering het regt betwisten, om zoodanige inkomende regten in hare eigene bezittingen te heffen, als zy, naar gelang van de herkomst der goederen, in haar belang mogt oordeelen!

De Nederlandsche Regering is bereid, aan het verdrag volkomen gevolg te geven, gelyk zy zulk tot heden gedaan heeft, door van Engelsche *schepen* en Engelsche *onderdanen* niet meer dan het dubbel der regten te heffen, waaraan zy Hollandsche *schepen* en Hollandsche *onderdanen*, by den invoer van *dezelfde goederen*, onderwerpt. Maar zy heeft daartegen de onbetwistbare bevoegdheid, om die regten over de *goederen*, hetzy naar derzelver soort, qualiteit of herkomst, zoodanig te bepalen, als zy oorbaar acht, mits tusschen de Hollandsche en Engelsche *onderdanen*, door of voor wie, en tusschen de Hollandsche en Engelsche *schepen*, waarmede die *goederen* worden ingevoerd, de by het verdrag vastgestelde verhouding schroomvallig in acht nemende.

Er is geene stelling van het volkenregt minder vatbaar voor twyfel of tegenspraak, dan deze, dat ieder onafhankelyke staat, krachtens de souvereiniteit zelve, uitsluitend bevoegd is over de toelating of weigering van vreemde *onderdanen*, *schepen* en *goederen* naar welgevallen te beslissen, en aan de toelating zoodanige voorwaarden en beperkingen te verbinden, als door den Souverein zelven oorbaar worden geoordeeld. Ieder volk oefent buiten iemands toezigt of tegenspraak op zyn *eigen* grondgebied dit gezag, zonder hetwelk inderdaad dat grondgebied geensins den naam van *eigendom* zoude verdienen.

Deze natuurlyke vryheid van beschikking over het eigen grondgebied heeft by het toenemend handelsbelang aanleiding gegeven tot handelstraktaten, waardoor die vryheid beperkt wordt. Niettemin blyft, uit den aard der zaak, de vrye beschikking over het eigen grondgebied de regel, de beperking derzelve eene bloote uitzondering, welke niet dan uit eene duidelyke overeenkomst kan voortvloeijen.

Gelyk geene mogendheid immer in de kennis van hare handelsbelangen en in derzelver onvermoeide najaging, met terzydestelling van alle zedelyke overwegingen, Groot-Brittannien heeft geëvenaard, heeft ook geene mogendheid de uitsluiting van vreemde onderdanen en schepen met zoo onwrikbare gestrengheid als een permanent stelsel gedurende eeuwen volgehouden.— De groote beginselen waren: 1°. in Groot-Brittannien nooit den invoer met *vreemde* schepen te gedoogen van goederen, die niet het voortbrengsel van het land waren, waartoe die schepen behoorden, en die niet van dat land *regtstreeks* in Groot-Brittannien werden ingevoerd; 2°. zelfs in dat geval nog den invoer met *Engelsche* schepen door byzondere voorregten te begunstigen; 3°. onderscheidene takken van handel te bepalen, die *in geen geval* anders dan met Engelsche schepen zouden worden uitgeoefend.

Door dit stelsel heeft Groot-Brittannien aan zyne zeevaart voordeelen verzekerd, die evenzeer alle berekening als alle begrippen te boven gaan. Doch men konde den voortgang der volken vertragen, hunne mededinging verzwakken, hunne afhankelykheid verlengen ..... maar onmogelyk was het, dien voortgang voor altyd te stuiten, die mededinging te vernietigen, die afhankelykheid te bestendigen, en den wereldhandel aan de Britsche alleen-heer-

schappy voor altyd te onderwerpen. Het is veeleer eene stoffe voor regtmatige bevreemding, dat onwetendheid, verblinding en werkeloosheid het juk van den Engelschen alleenhandel zoo lang hebben getorscht, dan dat het ons zoude kunnen bevreemden, dat de overige volken eindelyk dat juk zochten te verbryzelen, door Engeland met zyne eigene wapenen te bestryden.

Van dit oogenblik af was het navigatie-stelsel onbruikbaar en verouderd. Met de eigendommelyke geschiktheid om zich ten allen tyde in den veranderden stand van zaken te voegen, en van de verandering zelve party te trekken, zoude Groot-Brittannien voortaan, van den meest verklaarden voorstander van een stelsel van handelsdwang, plotseling de meest yverige kampvechter worden van het mercantiel liberalismus. Zoo zagen wy Groot-Brittannien, na gedurende eene eeuw te hebben getracht, zich den geheelen slavenhandel door wetten en door verdragen te verzekeren, eensklaps voor de algemeene afschaffing van dat verfoeijelyk bedryf met baatzuchtige geestdrift yveren.

De verandering van het navigatie-stelsel zoude alreeds vroeger hebben plaats gegrepen, indien niet de veeljarige oorlog met Frankryk, door schier alle andere Europesche volken van de zeevaart uit te sluiten, aan Groot-Brittannien nog gedurende dat tydvak den alleenhandel hadde verzekerd. Maar na het herstel van den vrede, was het onmogelyk, dat monopolie te doen voortduren.

Nu werden de doordachte ontwerpen der Engelsche Ministers nog eene wyl door de gehechtheid der natie aan haar navigatie-stelsel vertraagd. Maar Wallace, Robinson, Huskisson en Canning hadden niet te vergeefs hunne krachten aan de zegepraal der Engelsche handelsvryheid toegewyd, en het zoo vaak door Groot-Brittannien misleide Europa hoorde met geloovige bewondering eene Mogendheid, welke aan dwang en uitsluiting de opkomst en den bloei van haren handel was verschuldigd, by monde van Canning eene vrygevige leer van wederkeerige handelvryheid belyden.

In de jaren 1824 en 1825 werd het nieuwe stelsel voltooid, en zelfs tot de volksplantingen uitgestrekt, op welke het beginsel van uitsluiting weleer met zoodanige gestrengheid was toegepast, dat dezelve alleen van het moederland hare behoeften konden ontvangen, alleen aan het moederland hare voortbrengselen konden leveren.

Men behoort alzoo dit kenmerk van het tydvak, waarin het onderhavige verdrag tusschen Nederland en Groot-Brittannien werd gesloten, niet uit het oog te verliezen. De Engelsche staatkunde streefde toen, om alle havens der wereld voor de Engelsche schepen toegankelyk te maken. De Nederlandsche Regering trad ter goeder trouw in de Engelsche voorstellen, opende voor Britsche *schepen* en *onderdanen* hare overzeesche bezittingen, en ontving als equivalent daarvoor *by een verdrag*.... hetgeen Groot-Brittannien *by eene wet* kort daarna aan geheel de wereld toestond.

Van daar dat, gelyk de verdienstelyke schryver eener brochure ons *bl.* 21 leert (*), het Engelsch Oost-Indisch *tarief* voor Nederlandsche schepen of onderdanen geene uitzondering bevat.

Moge dit voorbeeld aan minder magtige staten tot leering verstrekken, dat zy nooit zonder gevaar met groote Mogendheden verdragen kunnen sluiten, daar deze aan zich de uitlegging voorbehouden, en de middelen bezitten, om die uitlegging te doen eerbiedigen!—*A. H. B.*

(*) *"Verdediging der regten van Nederland tegen de aanmatigingen van Groot-Brittannien, met betrekking tot het traktaat, op den 17den Maart 1824 tusschen de beide Ryken gesloten." Deze belangryke en ook wat de typographische uitvoering betreft. keurige brochure is thans by den Heer* A. ZWEESAARDT *verkrygbaar.*

In berigten uit Rusland wordt eene zeer gunstige beschryving gegeven van den toestand der kolonie van landbouw, welke het bewind in Siberie, en wel in het gouvernement jeniseisk, gesticht heeft voor de derwaarts vervoerde misdadigers. Die kolonie moet bestaan uit 22 dorpen, van welke het grootste gedeelte, sedert 1829, reeds gebouwd en bevolkt is.—Het aantal der misdadigers, die in de laatste tien jaren naar Siberie gezonden zyn, begroot men op 120,000 personen van beiderlei geslacht.

Medegedeeld.

Men vermeent het lezend publiek van Curaçao geene ondienst te zullen bewyzen, door aan hetzelve eene vertaling aantebieden, van de byzonderheden, die omtrent de Aloë worden gegeven, door den Engelschen schryver BRYAN EDWARDS, in deszelfs uitmuntend werk, getiteld: *"The History, Civil and Commercial, of the British colonies in the West Indies;"* 2e deel, pag. 368 en 369. De Aloë, die ook op dit Eiland te huis behoort en om derzelver voortreffelyke eigenschappen, door onze naburen op Barbados, als tak van handel zoo nuttig wordt aangewend, vordert wel eene kennis van meer naby.

De Aloë.

De edelste soort van Aloë wordt op het eiland Sokotora, in Oost Indiën, aangetroffen, van waar derzelver overvoering in onze West Indische kolonien, tot nog toe, onverklaarbaar is veronachtzaamd. Het geslacht, Hepaticu (gemeene of lever Aloë) genoemd, is de eenige soort, aan onze Planters bekend en de bebouwing van dezelve heeft, zoo ik geloof, voor het oogenblik, in de Britsche bezittingen, nog maar alleen te Barbados plaats, waar dezelve, volgens zeggen, oorspronkelyk van de Bermudas werd overgebragt. De Aloë plant zich voort door uitspruitsels, (suckers) en tiert in de dorste en onvruchtbaarste gronden. De wyze om het sap te verkrygen en te bereiden, is de volgende:

De plant wordt met de wortels uitgehaald en zorgvuldig gezuiverd van aarddeelen of andere onreinheid, vervolgens tot schyven en stukjes gesneden, in handmandjes of netjes gedaan. Deze netjes of mandjes hangt men in groote yzeren potten of ketels met water, kookt dezelve voor tien minuten op, en neemt ze weder uit om vervolgens met versche stukjes aantevullen tot dat het vocht krachtig en donker wordt.

Op dit oogenblik laat men het vocht, door eene zeef of mand, in een diep naar deszelfs bodem naauw toeloopend vat, overloopen, waarin hetzelve ter verkoeling wordt gelaten en om deszelfs drabbige deelen te doen bezinken. Den dag daaraanvolgende tapt men het heldere vocht door eene kraan af en plaatst hetzelve andermaal, ter tweede koking, in de groote yzeren pot. In het begin heeft de koking als nu, levendig plaats, doch tegen het einde, wordt de uitdamping langzaam en vereischt als dan een aanhoudend omroeren, om het aanbranden te voorkomen; wanneer het vocht de lyvigheid van honig heeft verkregen, wordt het ten verkoop in de schillen van rank of boom kalbassen overgegoten en verhardt door den tyd.

Brief van eenen Vee-handelaar aan den Slagter * * * * *

Kapitaal Vee, Vriend! heb ik voor UEd. gesorteerd, Ossen, bekomt UEd. waarover de Engelen in den Hemel zich moeten verheugen, Kerels als de Elephanten, en ge zond als myne geheele familie, die UEd. hartelyk laten groeten, op Jacobi bekomt UEd. het Vee in twee brieven, om reden UEd. die termynen zoo bepaald heeft, onder 14 Louis d'or kan ik my echter niet van het Vee scheiden, UEd. moet derhalve niet zoo naauw zien. Het geeft Ossen genoeg in de wereld, maar wat voor Ossen? Windhonden, Canaillewaar. Die Oost-Vriesche koe, eene koe, zoo accuraat als uwe lieve vrouw, bekomt UEd. daaronder begrepen; de prys weet uwe vrouw, anders weet die myn knecht. Kortelings zyn ook Kalveren klaar gekomen, kunnende ook schryven. De kalveren zyn heel honnet en billyk, zullen nog beter opgroeijen, terwyl de Brandewyn goedkoop is, dat is altyd zoo, als er veel Brandewyn is, dan geeft het ook vele kalveren. Myn vette Schapen zyn van dit jaar zeer mager, terwyl de hitte te warm en de droogte te dor was.—In de Worstyd kan UEd. weder een party van myne darmen krygen. Met Varkens geef ik my voor het overige niet veel meer af. Schryf UEd. my maar, of die ossen nog vroeger dan Jacobi zullen komen, anders blyven zy zoo lang rustig op myn eerlyk geweten in de voer. De kleine misverstand met de party ossen hoornen op uwe laatste rekening geplaatst, is myn schuld niet, myne vrouw, heeft zonder my te vragen, my deze hoorns opgezet, die grap heeft zy my reeds meermalen gespeeld. Meldt myne groetenis aan uwe lieve vrouw en kinderen, zy wegen circa 2500 ponden en staan by den Brandewyn stoker ROPKE, alwaar die beesten geen nood lyden.

UEd. Vriend * * * * *

Eenige Indiaansche afgevaardigden aan den Raad van Vriginië hunne vriendschappelyke oogmerken willende te kennen geven, spraken dezelven dus toe:

"Dikke Vaders! Dat de groote God den keten onzer vriendschap tusschen onze stammen polyste en dat het voetpad tusschen ons dermate onderhouden worde, dat een klein kind het kan vinden, wanneer de zon, onder de westelyke wateren, op hare legerstede slaapt."

Zoo spreken de Indianen: maar in het werk getiteld: Hongarye zoo als het is en de Hongaren zoo als zy zyn, in het Nederduitsch te Franeker uitgegeven in het jaar 1833, vindt men bl. 172 dit staal van *Hongaarsche* welsprekendheid van een Hongaarsch Kapitein, die zyne kompagnie aansprak, daags voor eene groote parade:

"Jongens! morgen is het parade. Gy moet zoo gepoetst en spiegelblank zyn, dat de zon beschaamd terug treedt, en de maan zich niet vertoonen durft. Uwe haarzakken moeten zoo vast aangebonden zyn, dat de luizen er weenend doorkruipen. En uwe schoenen moeten zoo zwart en glad zyn, dat een Neger met nydige blikken op dezelve nederziet, en van U leere, wat zwart zy."

Frankfort, Oct. 4.—Het St. Peterburgsche dagblad deelt de navolgende byzonderheden mede omtrent de Russische Kolonien in Amerika :

"Als wy onze blikken naar de Europesche volkplantingen aan geene zyde des Oceaans wenden, dan kunnen wy, om haren gelukkigen invloed op nog onbebouwde streken en woeste volkeren, ons zelven geluk wenschen. Maar de byzonderheden harer geschiedenis bewyzen ons, dat daar waar de voortreffelykheid der luchtstreek en de rykdom van den grond de geringste pogingen mildelyk beloonen, men niet altyd verstandig genoeg geweest is om er party van te trekken ; terwyl andere kolonisten tegen moeijelykheden te kampen hebben, die hun geheel moeten ontmoedigen. De Russische volkplantingen in Noord Amerika hebben byna geene overeenkomst met de andere Europesche kolonien die het grootste deel van dit reusachtig vasteland beslaan. Dikke nevels bedekken gestadig deze streken ; in eenige gedeelten van dit land verheffen zich ontoegankelyke bergreeksen ; en ondoordringbare wouden en moerassen ontdekt het oog allerwege ; andere oorden hebben weer volstrekt geen boschaadjen en men ziet daar niets dan kale rotsen. In een woord, de natuur stelt hier overal groote hinderpalen aan den landbouw in den weg. De Russen waren derhalve genoodzaakt, de oorspronkelyke bewoners van dit land na te volgen, op elke poging om in het binnenland duurzame volkplantingen te vestigen, acht te slaan en hunne woningen aan den oever der zee op te rigten ; slechts de jagt, de visschery en de handel konden hun middelen van bestaan aan de hand geven. Daarenboven begeven zich de Russen die dit afgelegen deel des ryks bewonen, niet derwaarst om zich voor goed aldaar neêr te zetten, hetgeen een groot onderscheid maakt tusschen deze volkplantingen en elke andere kolonie. De officieren der keizerlyke zeemagt en de burgerlyke ambtenaren, verlaten na een vyfjarig verblyf dit land weder, kunstenaar en handwerkslieden nå een zevenjarig verblyf. Deze laatsten blyven, gedurende hun oponthoud in de kolonien op de registers der gemeente en van den kring, waarvan zy oorspronkelyk deel uitmaken, ingeschreven ; zy zyn ontheven van hunne verpligtingen jegens de krygsdienst, maar de belastingen blyven zy betalen. De geest en zeden der inboorlingen verydelen elke poging om hun de voorregten van verlichting en beschaving mede te deelen. De geschiedenis der Engelsche volkplantingen doet werkelyk gelooven, dat deze in de wouden van Amerika omdwalende stammen, die alleen van de jagt leven, voor geene beschaving (in den Europeschen zin) vatbaar zyn. Vergeefs maken de kolonisten voor hen wetten omtrent hunnen arbeid en hunne eigendommen, vergeefs geven zy hun onderrigt in landbouw en nyverheid ; deze volken onttrekken zich aan dit onderwys door de vlugt naar hunne wouden, of zy verkwynen, als eene wilde plant, die in eene trekkas wordt verplaatst. Ook in de Russische etablissementen zyn vele pogingen mislukt, ofschoon de kompagnie te Kadiak, op de eilanden Unalaschka en Atka, in streken wier ligging alle hoop op goed gevolg mogt geven, velden liet ontginnen, waarop althans aardappelen geteeld werden. en de kudden onderhoud konden vinden : niets kon de inboorlingen bewegen om dit voorbeeld te volgen. Schietgeweer is zeker voor een jagers-volk een kostbaar geschenk; maar deze wapenen hebben de jagt veel gemakkelyker gemaakt, zonder in den toestand van de inboorlingen dezer streek eenige verbetering te brengen. Al is hier niet, even als aan de boorden van den Hudson en den Delawara eene gansche talryke bevolking verdwenen, zoo zyn toch eenige vroeger bewoonde dorpen van tyd tot tyd verlaten. Des niet te min verloor de kompagnie geenszins den moed ; van haren oorsprong af, en byzonder sinds hare reorganisatie door het statuut van 1821, heeft zy nooit hare edelmoedige pogingen om aan de tegenwoordige kwalen een perk te stellen, gestaakt. De bewoners van Kadiak en der Aleutische eilanden, die, trouwens evenzoo als alle andere aan den Russischen schepter onderworpen volkeren behandeld worden, betalen geene belastingen ; alleen rust op hen de verpligting om 3 jaren in dienst der kompagnie te staan, die het regt heeft om hen gedurende dezen tyd tot de jagt, de visschery of den landbouw te gebruiken, terwyl hun arbeid naar een tarief wordt betaald. De bewoners van het vasteland van Amerika, met uitzondering van drie volksstammen, en de Kurilen, zyn zelfs van deze verpligting ontslagen. Te Nowo-Archangelsk, te Kadiak, op Unalaschka en Atka zyn op kosten der kompagnie, hospitalen en scholen opgerigt ; zy zorgt ook voor het onderwys der weezen en voor de kinderen van inboorlingen die talryke huisgezinnen hebben. In deze scholen leeren de kinderen lezen en schryven, en men onderrigt hen verder ook nog in het rekenen en in de godsdienst. De priesters die by de kerken in deze kolonien zyn aangesteld, bezoeken van tyd tot tyd de meer verwyderde streken ; en de inboorlingen hebben, dank hun yver ! in der daad de Christelyke Godsdienst aangenomen en erkennen thans derzelver weldadige uitwerkselen. Het lot der kreolen, kinderen uit huwelyken van Russen met vrouwen des lands, is evenzeer het onderwerp van welwillende zorgen ; zy genieten alle voorregten die in Rusland aan kooplieden worden toegestaan en zyn bovendien aan geene belastingen onderhevig. Wanneer zy op kosten der kompagnie worden opgevoed, kan deze hen 10 jaren in hare dienst houden. Velen hunner erlangen in de school inrigtingen te St. Peterburg hunne opvoeding ; eenigen bekomen een post in de kolonien, anderen dryven een handwerk en sommigen voeren het bevel op de schepen die aan de kompagnie toebehooren. Het lydt geen twyfel, of het werk der kompagnie is nog niet ten einde gebragt ; er worden nog gebiedend zeer groote verbeteringen geëischt ; maar de reeds gedane aanhoudende pogingen zyn niet zonder gevolg gebleven ; reeds sedert verscheidene jaren blyft de bevolking op eene en dezelfde hoogte ; de sterfte vermindert, de landverhuizingen hebben opgehouden, en dit zyn zeker daadzaken van groot gewigt."

Parys, Sept. 15.—Te Lyon was men bezig met het graven van een put, en reeds had men 65 voet diep gegraven, toen er eene instorting plaats had. De werklieden klommen er gelukkig uit ; doch een hunner, Dufavel genaamd, had de onvoorzigtigheid er weder in te klimmen om zyn gereedschap te halen, vermits het zand scheen op te houden met loopen. Hy wilde weder opklimmen, toen er eene geheele instorting plaats had en hem tusschen planken en aarde begroef. Met zyn mes heeft hy een gat van 3 à 4 duim gesneden in eene plank, die boven zyn hoofd ligt en daardoor geeft men hem eenig voedsel. De Ingenieurs ziende, dat het ondoenlyk was, om hem er uit te redden, hebben besloten een anderen put te graven, om zydelings by hem te komen en hem te redden. Men was, volgens de laatste berigten van den 13den September, tot de hoogte gekomen, alwaar hy tusschen zand en planken geklemd zit, doch had den ongelukkige nog niet kunnen redden. Sedert elf dagen is Dufavel in dien put in eene half zittende houding begraven ; de op hem liggende planken dreigen hem door de zwaarte van het zand te verpletten en het loopzand dreigt hem te verstikken. Men kan tot eene zekere hoogte by hem komen, om hem voedsel te geven, hem te spreken en moed in te boezemen ; ook heeft de pastoor Thevenet zich tot hem laten afzakken, om hem den troost der Godsdienst te geven. Men werkt dag en nacht, in de hoop den ongelukkige nog te redden. Zyn lot verwerkt algemeene deelneming.

— Uit Lyon word den 16den September het volgende geschreven : "Dezen nacht, om half drie uur, was de menigte, welke zich rondom den put, waarin Dufavel zich bevond, verzameld had, getuige van het allerbelangrykste tooneel. De genie had eindelyk de tallooze zwarigheden, welke de zandgrond, die haar van Dufavel scheidde, opleverden overwonnen, en was tot de planken, waarachter hy zat, genaderd. Deze waren ook gedeeltelyk doorgezaagd, toen de gevangene er eensklaps eene laatste doorbreekt, door de opening heendringt en zich om den hals van eenen sapeur vast klemt. Spoedig trekt men hem uit den gang, doch in weerwil van zyne dringende bede om langs het puttouw naar boven te mogen klauteren, wacht men tot dat een der aanwezige geneesheeren naar beneden gekomen zy en zich van den goeden toestand van Dufavel verzekerd hebbe. Eindelyk wordt hy op eenen aan een touw vastgemaakten armstoel gezet, behoorlyk gedekt en toen naar bovengetrokken. Zoodra hy op de oppervlakte verschynt verkondigt het herhaald geroep van : *leve de genie !* de ongeduldig verwachte verlossing van den ongelukkige. De heer Chinai bragt van wege den gemeenteraad dankbetuigingen en gelukwenschen aan de officieren van de genie toe. Dufavel werd door zyne verlossers zelve, te midden van flambouwen, in zegepraal weggebragt, en is thans by den heer Rafland, een der buren, in huis, die uitstekende zorg voor hem draagt. Hy is wel, doch gevoelt zich wat afgemat ; gekwetst of gekneusd is hy niet, en er is alle hoop, dat zyne gezondheid door dit voorval niet zal lyden. Zoo werd dan die man, na veertien dagen in doodsangst doorgebragt te hebben, gered."

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No 76 De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.